

Yüreğin Esintisi

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 12 Nisan 2016

Hüzün balçığında kayıp imler,
Hayli tedirgin o yüksek ökçeli sessizliğin
Hicap ettiği bir yakarışa sığamazken,
Günü birlik hâsıl olan sevinç yüklü sitemlerden arda kalan.

Pervasız, fazlasıyla arsız, sırtık gözyaşı,
Simetrik pervazı indinde hiddet kadar keyfe keder
Mağdur bir husumet nasıl da akla zarar:
Bir edim, bir mizaç;
Hani nerde yüklendiğin vicdan?
Sondan başa saysan da üçer beşer
Ve bulsan en muğlâk rotada
Ve sorsan da keşke:
Nerede kayıp insanlığım,
Tehdit eden demli bir öfkeye kurban verdiğim?

Günbegün satılmışlığı ruhun
Hanidir kölesi iken cehennem bekçisi kara meleğin...
Tek bir dua olsa keşke yüreğin esintisi hatta
Tek bir esinti nereden geldiği değil
Ne amaçla serinlettiği,
Hele ki nifak sokan masumiyetle olan izdivacında
Kayıp iken tekeri yenik miğferimin
Adı olmayan bir kıtada esir düşen
Hangi ahali ise gönülsüz bir hutbede
Ardı ardına dizili sessizliğin...

Metruk düşler ki mihrabın pervazında,
Gönülden sureler, dilediğimle muktedir;
Muteber imlerin tedirgin solgunluğunda
Gönle aşk yükleyen.
En dingin gölge belki de rast geldiğim,
En soylu hazine dünden yadigâr genlerimde yüklü
Ve hayli ölgün bir günü milat bilen bir suretten ibaret
Revnak bir gülüşün hüküm sürdüğü gönüllü bir tevafuk,

İmlere hidayet yüklediğim,
Dünleri yarınlara taşıdığım.

Hangi hikmetse an'ı solduran
Hangi kefarete ise yükümlü tutulduğum,
Belki demek kadar da keyfe keder bir hitabet
En nüktedan seyri gönlün keyif sürerken,
Gündönümünde yitip giden özleme dair
Bir serzeniş vakıf olduğu kadar mizacın
Yeknesak sefilliğinde kurban ettiğim bir sevgiyi
Rahmet bilmekten aciz,
Sona ramak kala
Başını hepten kaybettiğim kırgın bir tümceden
Medet ummaksa akla zarar.

Görkemli seyri mahşer öncesi
Kıyama durduğum bir rahmetin güncesi:
Sürmeli gözü saklı zamanın,
Kayıp sarkacı hepten dağınık şu nizamın,
Yerli yersiz ısrarı heybetli bir var oluşun
En saklı yarısı,
Yarım kalmışlığın düş perisi.

Titrek sesi gamzeli gülüşlerinin,
Vakur bir aldatılış olmalı payidar kıldığım,
Ansızın sızan bir yaradan o densiz acım,
Serin bir rüzgar nazlı nazlı,
Ölümün izafi bir serzenışı adeta.

Serzeniş yüklü göğün çatısında
Kıyama duran rahmeti melek düşlerimin
Asılsız sızısı demli bir yoksunluk,
Varlığımın tekil mahremi yitik bir yıldızdan
Arda kalan o toz bulutu,
Gölgelerin hezeyanında mabet bildiğim
Kucağı yalnız imlerin terk edilmişliği kadar
Ayan beyan.